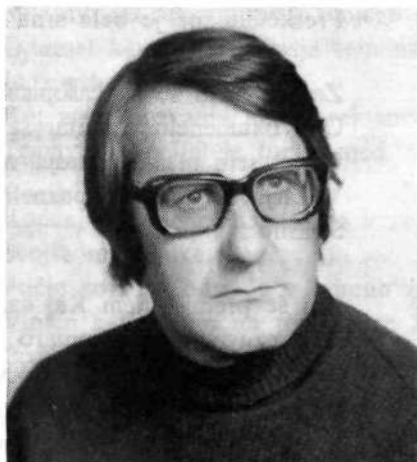

ČAROVNICA:

Sredi čaranja,
 sredi paranja
 dolgih oblek;
 kakor od vriskanja,
 mrtvega piskanja
 skozi piščali let,
 vame gleda plaho oko
 in ne ve, ne razume,
 kaj bo prišlo
 od mojih rok,
 preden bo dan naokrog.

Poljska šola

Branko
 Šömen

VARŠAVSKA Zvoni sivina Retro starih dni Bakreno listje
 VRATA Za pogrebom poje
 Mravljinci mi gredo v uho in usta
 Mravljinci mi gredo čez desno roko
 To je
 Potem se jutro vrže vznak
 Pogled je bel Služben Odprt do sedmih
 Veter si sezul je tih korak
 Nevidno mi sledi Da To je

Na ramenih pustil sem glavo
 Olupil čas je misel Prvo tkivo
 To jaz zvonim To jaz odnašam listje
 Za pogrebom svojim V pusto njivo

Toda misel Oven neugnani
 V zaprta vrata se še vedno zaletava
 Ne bo me več Zgubil sem ključ
 Vase me zaklenila je Varšava

BELA SRNA Misli razpletene v avtobusne proge
 Ljudje pod oknom Na postaji Velika
 Makova so zrna
 Stekel bi od tod Pa več ne morem
 Preskočila me je bela srna

Zasedel sem se za časopisno steno
 Oko okamenelo v jantar se mi je izlilo
 Odpel sem plašč Odnese! veter
 V zarjavela polja Zazoznelo je
 Strašilo

Kaj še premišlujem Kaj sanjarim
 Kaj sezuvam Kaj v omaro segam
 Kaj presipam črno v belo Kaj
 Po hodnikih praznih v sebi begam
 Preskočila v drugo me je bela srna
 To je krsta To je poljska kmečka skrinja

V njej manjši sem
 Od makovega zrna

PESEM Voda v čevljih V meni gneča
 V PTIČJEM Štiriprstna ptica črne tipke vetra
 POLJU Preigrava So ljudje veliki snobi
 Prvi na sprejemih Zadnji
 V garderobi

Življenje se je strgalo s povodca
 Da videl bi Čez sebe stopil je na prste
 Odnegli so mu krožnik Delavsko kosilo
 To zaklel je Samo za Smrt Ljubezen
 Ni še vrste

Vest bila je kratka V hribih je snežilo
 Na Chopinovem plakatu ptice pozobale so
 Vozni red Ko so vzletele Perjasto nebo
 Do tal se je razlilo

Samo poslednja v molu prhutanja
 Ni vzletela Štiriprstne ji noge
 Nekdo privezal je za krilo

SPET Splesnili so deževni prsti mojega pričakovanja
 REPRIZA Odneseš kamen dolgočasje sem na vrh
 In z vrha znova v klet
 Kot zvon pozvanja ulična reklama
 Tramvaj pripeljal je turški med

Končajmo veselico Ustavimo v zenicah
 Svojih mesečnike Slepe
 Ptičje zore so odnesle v kljunih zoglenele strehe
 Vinjen z vinjenim na robu ulice Zapel je
 Podirajočo arijo iz operete

Szajna Spet repriza Gledališče je laboratorij
 Mehanizem sreče Drugi ponatis
 Vsak svoj cilj bo uresničil
 Z želodcem polnim se ob ženski grel

Z vodko v srcu Bo do smrti
 Življenje svoje izmaličil

NEDELJA Iz pipe neprestano čas kaplja
 Minute so odšle k nedeljski maši
 Mrak po kotih sobe je zaspal
 Otrok pšeničnih las na paši
 Ogenj je prižgal

Plot iz sivih hiš je posivel
 Mesto se na palico je naslonilo
 Iz žepov dneva se prihodnost
 Je razsula Odpeljali so me
 Na deželo

Vrane so v očeh me zaščemele
 Napitnice objele v dveh jezikih
 Kje je moja hiša Prag Predpražnik
 Ko smo vračali se z vlakom
 Z vsakim žalostnim korakom
 V sebi Sebe bi ubil

Kako naj vem Čemu Čemu
 Kako naj vem Zakaj
 Sem zaželel si Da bi čas se
 Zlil v pipo Vrnil se nazaj

In otroštvo moje od nedeljske maše

KJE JE TA Kje je ta svetloba Mir s širokimi rameni
 SVETLOBA Kje koreni nove družbe Prenovljen
 Vzravnani korak
 Kje je film Iluzija življenja
 Kjer sodobnost je v kostim odeta
 Kje je ta folklorni Zgodovinski grb
 Rdeči mak
 Zemljepisna rana Barska pesem Nož odprti
 Ki ob vodki se V gluhi noči
 V srcu tujem Z robom smrti
 Vsakokrat razcveta
 Kje so te V kri zarisane globine
 Brez stopnic Brez večne sveče Brez pepela
 Kje je ta zasut kanal
 Kje je ta svoboda izgubljena
 Kje je ta svoboda pridobljena
 Kje pokončna misel Srž Filozofije
 Kje ta poljski krog s kavkaško kredo
 Kje svetloba Mir s širokimi rameni
 Kje je
 Laž je Če poreče kdo da ni je

Ne bom verjel mu
Pa če znova me z lažjo ubije

Navito sem pero v slovanski uri
Če se v sebi sprožim
V hipu bom izmeril
Vsakemu takoj pokazal
Novi čas Njegovo mesto

Kje je

VPRAŠANJA Vprašanj je za en velik voz in čez
Dvoumnih Izven mesta V prepovedani
Popevki Kjer politika je cirkus in refren

Po odgovore sem hodil v park
Jih s taksijem iskal
Odpiral v novogradnji na deželi
Kupljeno omaro Listal zbirke pesmi
Opečnato rdečim streham sem prisluškoval
Je zablodela krogla v tramu
V lastni rji sploh kdaj vzprhutala
Je solza Precejana v mol brez strehe
Nad glavo sploh kdaj na dvoje se razklala
Je človek stisnjen ob dve živi meji
Si opraskal v zgodovini tretjo dlan
Je za en velik tovornjak vprašanj
Dovolj ali premalo
Ali upanje zaman

Odpira med zemljo in nebom špranja se
Oko jesensko
Po kolenih iz kanala
Vstaja dan
Z napisom kakor talec
BREZ VPRAŠANJ

VARŠAVSKI Kdo ustavil konje je Kdo se napiti je hotel
 KLJUČ Tiho v meni kakor ključ varšavski
 So se misli obrnile:
 Po osamljenih stopnicah stekel sem
 Jagode s sezonskih čisel v meni so
 Segnile

Ne vzdržim več Nočem Več ne morem
 S kljuke snel nezrelo pesem sem
 Med tekom jo sežgal
 Pepel s pepelom v svoji žari
 Zmešal v bombo sem In v ogenj sem
 In živi arzenal

Plivka v meni naše kolo
 Šamarjanka Polka z Bleda tudi plivka
 S plakatov počesali so jesensko zrelost
 Kri v minutah Vrgli so na dno
 Pogleda

Kdo ustavil konje je Kdo se napiti je hotel
 Železna vrata vratarica je zaprla
 Ne Ne boš me Mrtva misel več ranila
 Skupaj z mano V meni boš umrla

Ko v meni Človek se bo razletel